

D. Efterladterente.

20 a) Hvis en Rentenyder eller forsikret dør efter at have gennemgaaet Karenstiden og efterlader en Enke, bør denne have Ret til Rente, saalænge hun ikke indgaar nyt Ægteskab.

20. b) Selv om Tilstaaelsen af Rente er betinget af andre Vilkaar, bør Rente ikke desto mindre tilstaaes Enker, der er ude af Stand til at forsørge sig selv paa Grund af Alder eller Invaliditet, og Enker, der har Forsørgerpligt overfor et Barn, som er i den skolepligtige Alder, eller som er under 17 Aar og fortsætter sin almindelige eller faglige Uddannelse.

21. Ligeledes bør der ydes Rente til en Enkemand, som er Invalid og som paa Grund af sin Invaliditet blev forsørgt af en forsikret Kvinde, der døde efter Karenstidens Udløb.

22. a) Renten, der ydes en Enke (eller en Enkemand, der er Invalid), bør udgøre et rimeligt Bidrag til de væsentlige Livsforødenheder. Uanset Beregningsmaaden skal Rentens Minimumsbeløb fastsættes under behørig Hensyntagen til Leveomkostningerne.

22. b) I de Ordninger, hvor Bidragene gradueres efter Lønnen, bør Enkens (Enkemandens) Rente ikke ligge under Halvdelen af den Rente, som afdøde var eller vilde have været berettiget til, dersom der paa Tidspunktet for hans Død var blevet tilstaaet ham Invalide- eller Aldersrente. I saadanne Ordninger, hvor Efterladterenten fastsættes uden Hensyn til den Rente, afdøde var eller vilde have været berettiget til, bør Enkens (Enkemandens) Rente ikke ligge under 20 pCt. af den Løn, i Forhold til hvilken afdøde var forsikret, enten siden Forsikringsforholdets Begyndelse eller i en bestemt Tid umiddelbart forud for hans Død.

23. a) Ethvert skolepligtigt Barn, som blev forsørgt af en Rentenyder eller forsikret, der døde efter Karenstidens Udløb, bør være berettiget til Barnerente indtil det fyldte 17. Aar, dersom Barnet fortsætter sin almindelige eller faglige Uddannelse, og udover denne Alder, naar Barnet grundet paa Svagelighed ikke er i Stand til at forsørge sig selv.

23. b) Barnerente kan ydes i Form af et Tillæg til Moderens Enkerente.

24. a) Den Minimumsrente, der er fastsat for ethvert Barn, bør udgøre et væsentligt Bidrag til Barnets Underhold og Opdragelse. Minimumsrenten bør ansættes højere for Børn, der har mistet begge Forældre.

24. b) I de Ordninger, hvor Bidragene gradueres efter afdødes Løn, bør Barnerenten ikke være mindre end $\frac{1}{4}$ — og for et Barn, der har mistet begge Forældre, $\frac{1}{2}$ — af den Rente, som afdøde var eller vilde have været berettiget til, dersom han ved sin Død havde faaet tildelt Invalide- eller Aldersrente. I de Ordninger, hvor Efterladterenten fastsættes uden Hensyn til den Rente, som afdøde var eller vilde have været berettiget til, bør Barnerenten ikke fastsættes lavere end til 10 — og for et Barn, der har mistet begge sine Forældre — 20 pCt. af den Løn i Forhold til hvilken afdøde var forsikret, enten siden Forsikringsforholdets Begyndelse eller i en vis Tid umiddelbart før Dødsfaldet.

25. Dersom det skønnes tilraadeligt at fastsætte et Maksimumsbeløb for den samlede Rente, der kan tildeles en afdøds efterladte, bør dette Maksimumsbeløb, naar Efterladterenten varierer efter den Rente, afdøde var eller vilde være blevet berettiget til, ikke ansættes lavere end denne Rente inklusive Forsørgertilæg. I Tilfælde, hvor Efterladterenten varierer efter den Løn, i Forhold til hvilken afdøde var forsikret, bør Renten ikke ansættes lavere end Halvdelen af denne Løn.

26. Til efterladte, der ikke er renteberettigede, fordi de ikke opfylder de fastsatte Betingelser, bør (under Forudsætning af, at et Minimumsantal af Bidrag er indbetalt for afdødes Regning) ydes et Beløb een Gang for alle af en saadan Størrelse, at det vil sætte dem i Stand til at indrette sig efter de paa Grund af Familieoverhovedets Død ændrede Leveforhold.

27. I de Lande, hvor Begravelsesomkostninger ikke ved Lov eller Sædvane dækkes af en anden Forsikring, i Særdeleshed af Sygeforsikringen, bør Efterladteforsikringen ved forsikredes Død yde et Beløb til Dækning af Omkostningerne ved en sømmelig Begravelse.

E. Bestemmelser vedrørende Suspension eller Nedsættelse af Renter.

28. Hvor der er fastsat Bestemmelser om midlertidig Inddragelse eller Nedsættelse af Invalide-, Alders- eller Efterladterenten i saadanne Tilfælde, hvor Rentenyderen samtidig er berettiget til en Rente, der er erhvervet i Henhold til en anden social Forsikringsordning eller Renteordning, eller til Erstatning for Ulykkestilfælde under Arbejdet eller Erhvervsyggdomme, maa Bestemmelserne vedrørende Inddragelse eller Nedsættelse være af en saadan Art, at Rentenyderen ubeskaaret faar tilsikret den højeste Rente, og at der i hver Tilfælde sikres ham den Del af Invalide-, Alders- eller Efterladterenten, som svarer til forsikredes egne Bidrag.